

KADIN VE AİLE SERİSİ

DR. İYAD KUNAYBI

Bu videolar, içinde Kulliyetu Neva grubunun da olduğu Türk-Arap bir proje ekibi tarafından çevrilmektedir.

"Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiç bir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılamaz."

Dr.İyad Kunaybi Çeviri Projesi Türk Ekibiyle İletişim İçin: kulliyetuneva@gmail.com

1. BÖLÜM: BATILI KADININ ÖZGÜRLEŞTİRİLMESİ

(3 Aralık 2020)

- ❖ Videoyu Farklı Dil Seçenekleri ile İzlemek İçin İyad Kunaybi Youtube Kanalı Linki: https://youtu.be/XIBKRT_XsX4
- ❖ Videoyu Sadece Türkçe Alt Yazı ile İzlemek ve İndirmek İçin: <https://www.youtube.com/watch?v=tMBNrqvJJ80>

Videoları metne aktaran: Merve Gül Özdemir – 10 Nisan 2021

Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun.

Şimdi biz Avrupa'da 19. Yüzyıldayız. Tam olarak Britanya'dayız ve bu açık arttırmaya katılıyoruz. Satıcı hangi malı sunuyor?

Eşini!

Eşini mi? Evet, bazı erkekler eşlerini satıyorlardı. Bu geleneğin belgelerini görmek için, mesela History Sitesi'nde Eş Satışı (Wife Selling) yazıp arama yapabilirsiniz. Eşin satılması, onu boşamaktan daha ekonomikti ve erkeğe borçlarının bir kısmını ödemesinde yardımcı oluyordu. Bu hadisenin Batı tarihi arşivinde çizimler vardır. Kocasını rahatsız eden dırdırcı yani çok konuşan kadın. -Bu arada, İngilizce'de aynı kelime "Nagging Woman" manasına gelir.

- İşte bu dırdırcı kadına verilen cezalardan biri kendisine "Azarlama Gemi" (Scold's Bridle) vurmaktı. Kafaya geçirilen demir bir kafes, dil atına koyulmak üzere de içinden çıkan bir parça. Böylece kadın konuşamazdı ve saatlerce cezalandırılırdı. "Azarlama Gemi"yle ilgi-

li bu filmi de izleyebilirsiniz. Bu filmde dırdır eden kadının sesini nasıl köpek havlamasıyla tanımladıklarını ve bu gemi onun için kullandıklarını görebilirsiniz. Ayrıca bu gemi, insanlar arasında dedikodu yapan veya fitneyi yayan kadınları cezalandırmak için de kullanıldı.

Kadınlara farklı türden zulümler yapıldı. Alt sosyal sınıflardaki kadınlar için ise bu daha yaygındı. Bu kadın kime sığınsın peki? Kadın kendisiyle erkek arasında olması gereken adaleti arayabilir, hakkın yerini bulması ve batılın geçersiz olması için hakkını elde etme arayışına da girebilirdi. Fakat bu “hak ve adalet” kavramının ilahi bir vahye hem erkekler hem de kadınlar üzerinde ittifak edeceği bir kaynağa ihtiyacı var. Batılı kadının dini metinleri üzerinden kendi dinine baktığında kadının şunları yapması gerektiğini anladı: Sessizce ve tüm teslimiyetiyle öğrenmeli, kendisine öğretme izni verilmediğini ve erkekler üzerinde yetkisi olmadığını da bilmeli.

- Neden?

- Çünkü o Havva’dır; ayartılan ve emri çiğneyen Havva. Âdem’i de ayartan yani günahın kökeni olan Havva. O insanların sefaletine neden olmuş, bu nedenle Rab, -dini metinlere göre- kendisini hamilelik ve doğum yorgunlukları ile cezalandırmış ve erkeği de onun efendisi yapmıştır.

Batılı kadın dini metinlerinde kendisinin erkekler için yaratıldığını ama erkeklerin onlar için yaratılmadıklarını ve bir adamın kızını satabileceğini okumuştur. Bu nedenle birçok Batılı kadın dininde onu zulümden kurtaran birini görmemiştir. Peki, kadının sınırlarını belirleyen haklarını ve görevlerini hak ve adalet temeline göre açıklayan ilahi bir vahiy ona rehberlik etmezse, bu kadının hakları hangi esasa göre korunacak? Geriye sadece Batı’nın kendisine yön vereceğini ilan ettiği özgürlük ve eşitlik gibi değerler kalır. O halde kadınlar muhakkak özgür olmalı ve erkeklerle eşitliğe ulaşmalıdır.

“Peki, ya bu özgürlük ve eşitliğin bazı biçimleri hak ve adaletle çelişiyorsa?”

- “Hak ve adaleti kim belirlemeli?”

- “Din”

- “Size söyledik ya din bizim için bir düşmandır, hakem değildir!”

Böylece Batılı kadınların “Özgürlük Hareketi” (Woman Liberation) ilahi değil insani bir pusulayla yola çıkmış oldu. Her zaman görüldüğü gibi, bir yöndeki sapma diğer tarafın da sapsasına neden olur. İşte kadınların özgürlük hareketi ile Feminizm eğilimi de böylece ortaya çıktı. Bu da erkeklere kafa tutma, düşmanlık ve meydan okuma aşamasına evrildi. Sanki bu hareket, eskiden gördükleri zulmün intikamı olarak ortaya çıktı.

“Bir erkeğe asla güvenilmez” cümlesiyle özetlenen feminist sloganlar ortaya çıktı. Kadın erkeğe denk olmalı ve her hususta onunla rekabet etmeli. Bir kadın hiç kimse için fedakârlık yapmamalı. Kendiniz ve hemcinsleriniz dışında hiç kimse fedakârlığınızı hak etmez. Kimsenin senin üzerinde etkisi olmamalı ve kimseye muhtaç olmamalısın ne bir kocaya ne de bir erkek kardeşe ve ne de oğullara ihtiyacın vardır. Özgüvenin esas kaynağı kendine harcama yapabilme gücüdür. Birinin sana para harcamasına izin verirsen onurunu kaybedip köleleştirilmiş olursun. Mali yönden bağımsız olmalısın.

Bu noktada bazı mantıklı sesler yükselmeye başladı: Bir kadının değeri maddi üretimi ile ölçüldüğünde çocuklara kim bakacak? Eğer kocalarla ilişki denklik üzerine olacaksa, aileyi kim yönetecek? Sonunda kimin fikri uygulanacak? Bütün bunlar aileyi yok oluşla karşı karşıya bırakan tehditlerdir.

- “Çocuklar, aile!”

“Bırak cehenneme gitsinler!”

“Siz bu şaşala isimler altında kadınların yeniden köleleştirilmesini istiyorsunuz.”

“Size dedim ya, kendimden, hırs ve isteklerimden ve hemcinslerimden başka kimse yaptığım fedakârlığı hak etmiyor.”

“Hiçbir şeyin adil taleplerim yolunda engel olmasına izin vermeyeceğim.”

“Ben mazlumum. Artık zulmettiğiniz yeter!”

Böylece klişeler de tamamlanmış oldu (Stereotyping). Ailenin ve toplumun varlığını korumak isteyen tüm seslere; “Kadının özgürlüğüyle savaşıyor, köle olmak ve karanlığa dönmek istiyor” denildi. Böylece kadının mazlumluk duygusu her davranışı meşru kılmak için beslendi.

- “Çok haksızlığa uğradı. Şimdi de özgürlüğünü ve eşitliğini elde etmek için biraz da o haksızlık etse ne olur?”

Bu Feminist liderlerin açıklamalarının çoğunda görülür. Amerikan Helen Solinger’in söylediği gibi; “Bizi, evlilik düşüncesine teşvik edenler erkeklerdir. Bizler artık evlilik kurumunun bizi başarısız kıldığını biliyoruz. Bize düşen onu yok etmek için çalışmak. Kadınların özgürleşmesi için evlilik kurumunun bitirilmesi şart. Bu yüzden kadınların kocalarıyla yaşamamaları, onları terk etmeleri için teşvik etmeliyiz. Tarih tamamen kadınların maruz kaldığı zulmün ışığında yeniden yazılmalıdır.”

Daha birçok feminist liderin buna benzer açıklamaları var. Tüm eylemleri haklı olan bu mağdur devrimci kadın, meselenin pazarlayıcıları olan politikacılar, büyük kapitalistler, ahlaki anarşi taraftarları ve gizli gündemi olanlar için bir ganimetti. Bu arada bu kişilerin çoğu erkek! Bunların hepsi feminizm ve kadının özgürleşmesi akımına kapıldı. Bunu yolun sonunda bazı feministlerin bizzat kendileri itiraf etmiştir. Tıpkı feminist Nancy Fraser'ın İngiliz The Guardian gazetesinde yazdığı bu makalede (Feminizm, kapitalizmin elinde nasıl hizmetçiye dönüştü? Kontrolü tekrar nasıl eline alacak?) olduğu gibi. En ünlü Feminist aktivistlerden biri olan Amerikalı Gloria Steinem, yayınlanmış bir röportajında hiç çekinmeden Amerika Merkezi İstihbarat Teşkilatı CIA'den faaliyetler için mali destek aldığını kabul etti. Bazı feministlerce, Feminist hareketin gidişatını saptırdığı için eleştirilmiş o da bu röportajda yaptığını haklı çıkarmaya çalışmıştır. Bu Gloria Steinem, Miss Magazin dergisinin kurucularındandı. Bu dergi bağımsız, meydan okuyan, süper kadın düşüncesini öne çıkaran bir dergidir. Ayrıca Bağımsız Araştırma Hizmetleri Merkezi'ni de denetliyordu. "Independent Research Services." Siyasi çevrelerden destek almasına rağmen Bağımsız Araştırmalar lafzına dikkat edin!

Politikacılar ve kapitalistler Amerika ve Avrupa'da Feminizm ve kadını özgürleştirme hareketinden ne fayda gördüler?

Birincisi: Kadının kendini kanıtlamak için çalışması ve bağımsızlığına kavuşması. Yani bu, evde vergiden muaf çalışan toplumun diğer yarısından vergi elde etmek demektir, ayrıca erkeklerden de daha düşük ücretle istihdam sağlayacaktır. Maaşlardaki ve terfilerdeki ayrımcılık ise günümüze kadar halen devam ediyor. Sonra karışık ortamlara çıkan bu kadın, parasını kozmetik ürünler, gösteriş ve maddi rekabetler için harcamaya başladı. Bu da maddeci kapitalizmin lehinedir.

İkincisi: Böl ve yönet politikası. Bireysellik ve sınıfçılığın pekiştirilmesi. Mesela devlet -ya da daha doğrusu devletin politikasını belirleyenler- bireyler arasındaki anlaşmazlıklarda hakem olur. Bu da dünyadaki kapitalistlerin egemenliğine ve açgözlülüğüne mâni olmak isteyen kimselerin çabalarını zayıflatacaktır. Hem de İngiliz The Guardian gazetesindeki bir makalede belirtildiği gibi nüfusun %1'inin servetin yarısına sahip olduğu bir dünyada...

"The Mighty Wurlitzer" kitabı da politikacıların, kadınlar ve siyahlar gibi gruplara sızmak için bu yolu izlediğini açıklamıştı.

Üçüncüsü: Anne-baba arasında oluşan rekabet ve çocuklarını ihmal etmeleri. Yani bu, ailenin parçalanması ve çocukları ebeveynin inancına göre yetiştirme hususunda ailenin merkezi rolünü kaybetmesi demektir. Böylece çocuğun eğitimini de okul ve devlet olur. Siya-

sete hâkim olan güçler de bu küçük kalpleri istedikleri yönelimlerle doldurur. Amerika’da “Çekirdek ailenin yok oluşu” terimi git gide yaygınlık kazanmıştır. Politikacılar da feminizmin aileye karşı bu düşmanca tavrından faydalandı. Feminist Mary Bane diyor ki: “Çocukları cinsiyet eşitliğine göre yetiştirmek için, onları ailelerinden alıp toplum içinde yetiştirmeliyiz.” Gerçekten de birçok aile parçalandı ve Amerika’da evsiz çocukların oranı tarihi rakamlara ulaştı! “Newsweek” gazetesinde yayınlanan bir rapora göre, 2013 yılında mesela, 2,5 milyon çocuk evsiz kaldı. Bu çocuklardan bazıları dağılmış evlerinden kaçıyorlar

Baba meşgul, anne meşgul ya da araları bozuk kavgalılar ve kimse çocukları umursamıyor, ya da kötü davranıyor, netice itibariyle çocuklar evden kaçıyor.

ABD Adalet Bakanlığı’nın kaçan çocuklara özel kurduğu bir bölüm var. Adı “Children or Ran Away Youth”. Bu evsiz çocuklar arasında uyuşturucu, psikolojik hastalıklar, aşağılama ve cinsel istismara maruz kalma durumları büyük oranda yayılıyor. Hatta bazı barınak ihtiyacı için kendilerini cinsel aktivitelere satıyor ve sayılar sürekli artış gösteriyor.

- Sonuçta kadına ne oldu? Tüm bunların gerçekleşmesi için kadın politikacıların ve kapitalistlerin maşası olarak kullanıldı.

Peki, olması gerektiği gibi ilk başta talep ettiği hak ve adaleti elde etti mi? Dahası arzuladığı gibi özgürlük ve eşitliğe ulaştı mı?

Gelin bu kadınların hikâyesine gerçekler ve istatistikler eşliğinde Batı’nın en büyük internet sitelerinde görelim. Kardeşlerim şimdi duyacaklarınıza şok olacaksınız. Ancak devam etmeden önce şunu ekleyelim: Bazılarınız bu sözleri duyunca hemen diyebilir ki:

“Evet, ama Müslümanlar da kadınlara zulmediyor. Bizim toplumlarımızın kadınlara zulmetme hikâyesini nasıl inkâr edersin?”

Şimdi söyler misiniz bu sorunun konumuzla ilişkisi nedir? Bu karşılaştırmanın faydası ne? Bu sohbetin amacı, Müslüman ile Batı toplumları arasında istatistiksel bir karşılaştırma yapmak mıdır? Yoksa amacımız Müslüman toplumundaki erkeklerin kadınlara yönelik zulmünü haklı çıkarmak mıdır? Aksine, biz de kendi toplumlarımızın hem kadınına hem de diğerlerine karşı farklı zulüm biçimleriyle tamamen dolu olduğunun farkındayız. Mutsuzluk da hem kadınlar hem de erkekler için artmaktadır. İşte bu zulmün kaldırılmasına ve sıkıntı ve mutsuzluğun durdurulmasına yardımcı olmak için bu konuyu tartışıyoruz.

Batı ülkeleri ve dünya örgütleri Müslüman kadınına kendi yöntemleriyle yardımcı olmak için hizmetler sunuyor. Feminist ideolojisi de kendini şiddetle Müslüman toplumlara

dayattı. Bu nedenle bu sohbetin konusu tam olarak Batılı kadının hikâyesini sunmaktır. Böylece Müslüman kadına yardım teklif edenlerin kendi kadınlarının sorunlarını gerçekten çözüp çözmediğini görmüş olacağız.

Ona adalet sağladılar mı?

Dahası ona özgürlük ve eşitlik sağladılar mı?

Gerçekten Müslüman kadınlara iyilik mi istiyorlar? Müslüman kadınların ve Müslüman toplumların yürümelerini istedikleri bu yolun sonu nedir?

Bu nedenle kıymetli kardeşlerim hikâyeyi kesintisiz bir şekilde anlattım ve tekrar tekrar şunu sizi hatırlatmak zorunda kalmalıyım: “Biz Müslüman toplumlarda meydana gelen zulmün İslam’ı temsil etmediğini vurgulamak isterim. Kadınların çalışmasına her şekilde karşı olduğumu da düşünmeyin. Rica ederim beni bu veya şu şekilde yanlış anlamayın...” Düşmanımızın bizi sürekli maruz bıraktığı savunma psikolojisinden kurtulalım ve bize sıkıntı ve mutsuzluktan başka bir şey getirmeyen sahte çözümlerle, gerçek çözümü ayırt etmek ve sorunu teşhis etmek için Müslüman erkek ve kadınlar olarak kardeşçe yardımlaşalım. O halde gelin şimdi Batılı kadına adım adım eşlik edelim.

Evsiz veya ailesinin evinde kalan bir genç düşünün. Ama mali açıdan bağımsız olmak istiyor ya da üniversiteye devam edebilmek için yeterli paraya sahip değil. Peki, çözüm nedir? Özgür ülkelerde ismini söylemekten hayâ ettiğimiz bir vakıa var. Paraya ihtiyacı olan genç kız yaşça kendisinden büyük -babası yaşında- bir adama ırzını satıyor. Böylece adam cinsel ihtiyacı için onu kir alıyor ve biraz nakit karşılığında sanki dekorunu tamamlayan bir unsurmuş gibi kıza eşlik ediyor. Yani üniversitede öğrenciyken yarı zamanlı fuhuşta çalışıyor. Bu 6 genç kızın ırzlarını parasıyla satın alan “müşteriler” den biriyle yapılan bir röportaj. Adamın gözünde kadının değerine bakın:

(Tommy, eskiden bilgi teknolojileri alanında yönetici olarak çalışıyordu, bu kızlara aylık 150 dolar harcayabilecek kadar parayla emekli oldu. O bunun evlenmekten daha ucuz ve kazandığına kıyasla küçük bir miktar olduğunu söylüyor: “Odana sana eşlik eden güzel bir kadınla girdiğinde, erkek olarak bu sana yapılmış bir iltifat sayılır. Lüks bir araba ya da bunun benzeriyle görünmek gibi.”)

Yani bu kiracı birkaç genç kadının arkadaşlığından bu şekilde zevk almanın evlenmekten daha uygun olduğunu ve bir yere güzel bir genç kız eşliğinde girmenin, tıpkı lüks arabada görünmek gibi bir şey olduğunu söylüyor. İşte ona göre kadının değeri budur! Artık bu tür “hizmet” lerini sunan birkaç internet sitesi var. Sitede kendini bu yolla kiralayan genç kızların elde

ettiği gelirin istatistiksel analizi ve bu tür “hizmet” ler arayan erkek müşterilerin yaşı ve işi hakkında bilgi de var. Bu müşterilerin büyük oranının nasıl dev şirketlerin liderleri ve büyük iş adamları oldukları da rakamlar arasında. Bu arada, sanki cinsel bir obje, bir ev eşyası, insan değil de bir nesne gibi kadından söz eden o adamla yapılan röportajdan tiksinişmiş olabilirsiniz.

Peki ya kadınlara bir obje ya da nesne olarak davranmanın Batı toplumlarında artık normal hale geldiğini öğrenseniz ne olurdu? Yayınlanmış bir makalede Amerikalılara erkek ve kadınlarda en çok neyi değerli buldukları soruldu. Erkekler için güven ve ahlak; aranan özelliklerin başında yer alırken, kadınlar için ise, Amerikan halkının en çok değer verdiği özellik; fiziksel çekicilik. O halde, kadınların kıymeti fiziksel çekiciliğe bağlıdır. Bu da “Sexual objectification of women” olarak adlandırdıkları önemli bir olguya yol açıyor. Yani kadının cinsel obje haline getirilmesi, kadının kişiliği, inancı, ahlakı, güvenilirliği, zekâsı veya becerilerine değer vermeyip, ona sadece kullanılacak bir nesne, cinsel bir obje gibi davranmak. Bu konu ile ilgili çok alıntı yapılan bir araştırma kadınların cinsel obje olarak algılanması konusunda yayınlanmış onlarca bilimsel araştırma var. Kardeşlerim, yeri gelmişken, bu araştırmalar kadınların cinsel bir obje haline getirilmesinin, insani olmayan, kendisiyle mücadele edilmesi gereken çirkin bir olgu olduğundan söz etmiyor. Aksine bundan psikolojik etkileri tarafsızca analiz edilecek bir olgu olarak söz ediyor. Bu araştırmalar, kadınlarının çoğunun kendilerini erkekler için cinsel obje olarak gördüklerini, medya, toplum ve hatta video oyunlarını bile bu görüşü yerleştirmeye çalıştığını belirtiyor. Kadın bedenleri reklamlar için model olarak sunuluyor, bu da bazı kadınların dış görünüşlerine büyük özen göstermesine ve aynanın karşısında uzun saatler geçirmesine yol açıyor. Yine bu bazı kadınların bedenlerinden utanması gibi psikolojik problemlere yol açıyor: (Body shame). Utanıyor; çünkü kadına istemediği halde cinsel bir nesne gibi davranılıyor. Ya da utanıyor, çünkü kadınlara daha çok fiziksel çekiciliklerinden dolayı değer veren bir toplumda çekici olmadığını düşünüyor. Araştırmalar, pek çok kadının, kendilerini reklamlardaki kadınlarla karşılaştırmak zorunda kaldıkları için psikolojik sorunlar yaşadığını gösteriyor. Netice de saçlarının, derilerinin veya gözlerinin rengini değiştirmek için estetik ameliyat yaptırıyor ya da kozmetik ürünler kullanıyorlar.

Şimdi, kendini kanıtlamaya çalışan bu özgür kadını bir düşünün. Toplum onu cinsel bir obje olarak görüyor ve onu fiziksel çekiciliği üzerinden değerlendiriyor. Bir de bu kadının nelere maruz kalacağını şimdi bir düşünün; sokakta, toplu taşıma araçlarında, üniversitede, iş çevresinde ve hatta evindeyken elektronik ortamlarda bile!

Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı 2014 yılında bir rapor yayınladı. Raporun anlamlı başlığı şu şekilde: “Her gün ve her yerde kadına yönelik şiddet.” Rapor ayrıca kadınların ço-

cukken maruz kaldıkları cinsel istismara da değiniyor. Gelin toplu taşıma araçları hakkında konuşalım. İki yıl önce Birleşmiş Milletler şu başlıkta bir haber yayınladı: “Kadınların büyük çoğunluğu günlük yolculuklarında bir çeşit tacize veya cinsel şiddete maruz kalıyor.” “Büyük çoğunluğu” ifadesine dikkat edin! Haber, bu kötülüklerin dünya çapında pandemi haline geldiğine dikkat çekerek başlıyor.

Fransa’daki birkaç yetkili tarafından hazırlanan raporda da, (Bunların biri de; Kadın Haklarından Sorumlu Devlet Bakanlığı) şöyle deniliyor: “Fransa’da toplu taşıma aracı kullanılan kadınların %100’ü cinsel saldırı veya tacize maruz kalıyor.” Fransız Haber Ajansı da bu reklamların abartılı olduğunu söyleyerek karşı çıkıyor. Siz de bu oranın gerçekten %100 mü yoksa daha az mı olduğu söylemlerini değerlendirebilirsiniz.

Peki ya üniversitedeki genç kızlar?

Houston Üniversitesi’nde doktora eğitimine başladığımda Tüm öğrencilere içinde istatistikler olan bir kitapçık dağıtıldığını hatırlıyorum. Kitapçıktan bazı veriler: Her 3 kız öğrenciden 1’i cinsel tacize uğruyor ve bir kız öğrencinin böyle bir olaydan kaçmak için yapabilecek hiçbir şeyi yok. Mesela böyle bir durumda hangi numarayı arayabileceği ya da ne yapacağı gibi.

Ancak kardeşlerim, durum giderek kötüleşiyor ve rakamlar dünya çapında artıyor. Toplumsal olarak üst seviyede kabul edilen akademik kurumlarda bile durum böyle.

Geçen yıl yayınlanan bir araştırmaya göre Amerika’da tıp okuyan kız öğrencilerin yarısı tacize uğramış.

İçinde bulunduğumuz 2019 yılında ise, İngiliz gazetesi The Guardian’ın yayınladığı araştırmaya göre: İngiltere’deki kız öğrencilerin yarıdan fazlası, istemedikleri cinsel tahriklerle maruz kalıyor. Gazete bunun öğrenciler için konuyla ilgili yapılmış en büyük araştırma olduğunu da söylüyor. Bu cinsel taciz, ne akademik bir rütbeye, ne de bir öğretmenin konumuna saygı gösteriyor. Erkek öğrenciler kadın öğretmenlerini taciz ederken, erkek öğretmenler de kız öğrencilerini taciz ediyor. Bir düşünün! Bir kız öğrenci bilgi edinmek maksadıyla hocanın yanına giriyor ve cinsel tacize uğruyor!

Bu özgür genç kızların hepsi veya en azından %50’si cinsel tacize uğradıktan sonra bu üniversite ortamından mezun oldular. Şimdi de bir iş bulmaları gerekiyor. Çünkü bir kadının kariyeri hayattaki tek güvencesidir, kimse ondan sorumlu değildir! Ne baba ne erkek kardeş ne de koca onun kararlarına karışabilir. Yani hiçbiri ondan sorumlu değildir. Batılı kadın hakkında konuşurken bu acı gerçeği hep unutuyoruz, onun özgürlüğünden bahsediyoruz, ancak bu özgürlüğün, ona dair herhangi bir sorumluluk almaktan, ihtiyaçlarını karşılamaktan,

koruyup gözetmekten ve kendisine harcama yapmaktan da vazgeçmek anlamına geldiğini unutmuyoruz. İşte bu nedenlerle de bu özgür kadının hayat güvencesi olan işinde kendisini kanıtlaması lazım ki kovulmasın.

Peki, iş yerinde kadının doğasına uygun olmayan görevleri yapması istenirse ne olur? İtiraz edemez! Çünkü zaten her hususta erkeklerle mutlak eşitlik kavramını kabul etmişti. Ona düşen para getiren her şeyi yapması. Hatta hayat güvencesi olan işini kaybetmemesi için ırzını bile ayaklar altına alabilecek seviyeye gelebilir.

Bu, 2002 yılında BBC’de yayınlanan bir makale başlığın da şu şekilde: “İngiltere’de her dört kadından biri ofiste cinsel ilişki yaşıyor.” Bu 2002 yılındaydı ama durum gitgide kötüleşiyor. Taciz gören kadınlara yardım eden İngiliz “Safe Line” sitesinin en son istatistiklerine göre kadınların yarısından fazlası çalışma ortamlarında cinsel tacize maruz kalıyor. Bir kısmı ise müdürleri veya yetkilileri tarafından buna maruz bırakılıyor.

Amerika’da yapılan çok büyük bir araştırmaya göre iş yerinde tacize uğrayan kadınların oranı %58. Kadın doktorlara tacizde bulunan erkek doktorların oranı da bu şekilde yüksek. Yine insanı bir meslek olduğu çok iyi bilinen hemşirelik ortamında da durum aynı. Nitekim bu Amerikan araştırması da kadın hemşirelerin %70’inden fazlasının erkek hastalar ve iş arkadaşları tarafından cinsel tacize uğradığını gösteriyor. Sadece bu da değil aynı zamanda erkek işverenin net bir şekilde kadın çalışanın ürünlerini satabilmek için açık saçık giyinmesini istemesi de artık yaygın bir durum. Hatta bir grup kadın garson ABD etkili makamlarından açık giyinmelerini isteyen restoran sahiplerinin baskısından kendilerini kurtarmalarını istemek için gösteri yaptı. Gösterinin ana sloganı ise şuydu: “Ben, menü kapsamında değilim.” Yani müşteriler beni satın almak için değil yemek yemek için restorana gelmeli!

Kardeşlerim, tüm bunlarla beraber biz asıl işi fuhuş olan kadınlara daha değinmedik. “The Economist” gazetesine göre. Almanya’da günde 1 milyon erkeğe hizmet veren yaklaşık 400 bin fahişe olduğu tahmin ediliyor. Peki, çalışan kadın bazı sebeplerden dolayı işinden kovuldu ya da kendisini cinsel yönden azmış bu ortamdan kurtarmak için işinden kaçtı.

- Sorun yok! Kocas, erkek kardeşi, babası veya kendisinden sorumlu olanlar ona bakacaktır!

- Kim ondan sorumlu ki? Onun kendi ayakları üzerinde durduğunu unuttun galiba? Hem de rekabet gücünü ve bağımsızlığını kanıtladığını ve bu kişilerin tamamının hayatına müdahalesini reddettiğini? Dahası onlar aslen onu yüz üstü bırakanlar!

Peki, çözüm nedir?

- Sosyal güvenlik var.

- Peki, sosyal güvenlik yeterli değilse veya maaş vermek için gecikmişse?

Tüm bunların cevabını geçen yıl BBC tarafından yayınlanan bir makalede bulabilirsiniz. Başlık şu şekilde: “İngiltere’deki sosyal güvenlik sistemi beni fuhşa zorladı.” Makale şöyle başlıyor: “Sosyal güvenlik yetersizliği İngiltere’de bazı kadınları fuhşa zorluyor.” BBC, İngiltere’de beş hayır kurumu ile görüştü ve sosyal güvenliğe bağlı olarak fuhşa zorlanan kadınların sayısının arttığını belirtti.

Bir kadın haysiyetini hiçe sayacağı bir alanda çalıştığında kapitalizmin köpekbalıklarının sahip olduğu başka bir iş sektörünü devreye girdirmiş olur. Örneğin kumar ve gece kulüpleri sektörü! İlginç olan da, toplu taşıma araçlarında, üniversitede veya iş yerinde cinsel tacize veya tecavüze uğrayan kadınların büyük çoğunluğunun bundan şikâyetçi olmaması! Hoşlarına gittiği için bundan şikâyetçi olmadıklarını düşünebilirsiniz. Tacize veya tecavüze uğraması ona göre kadınlığına yapılmış bir çeşit iltifattır ve sorun değildir beki de! Bu doğru değil. Aksine cinsel taciz veya tecavüz mağdurlarının çoğunluğu aşağılanmış hissediyor, korku içinde yaşıyor. Fiziksel hastalıklara ek olarak depresyon ve panik ataktan da muzdarip bir halde, kendini hor görüyor utanıyor ve intikam duygusuna kapılıyor. Bu sebeple ABD Suç Mağdurları Bürosu’na göre öğrenimini işini bile bırakabiliyor.

Peki, neden şikâyet etmiyorlar? Birçok sebepten ötürü: Mesela; şikâyetin işini etkilemesinden korkmak, başına gelenden ötürü yaşadığı utanç ve ar duygusu, bir de yeterli delillere sahip olmamak. Saldırgan ona karanlıkta veya gözlerden uzak bir köşede saldırır. Ne delil ne de ispat vardır ve böylece cezadan kaçır. Bazıları da saldırganına teslim olur. Çünkü saldırganın cinsel açlığına direnirlerse meselenin geçici bir tacizden fiziksel bir şiddete dönüşmesinden korkarlar. Sonra da kadın, ABD Suç Mağdurları Dairesi’nin bildirdiği üzere durumun yıkıcı etkilerinden ötürü acı çekmeye devam eder.

“Giyimiyle erkekleri cinsel tacize teşvik edecek şekilde davrandığı için hayâlî olan kadındır!” diyebilirsiniz. Bu mantık, Suç Mağdurları Dairesi’ne göre tecavüzle ilgili klişelerden biridir. Gerçek şu ki tüm kadınlar risk altındadır. Gerçekten erkeklerin cinsel arzularını teşvik edenler de, bunun bedelini ödeyen kadınlar da vardır. Psikolojik desteğe ihtiyacı olan ve tedavi için doktora giden bu perişan kadın şimdi de psikoterapistin kendisi tarafından cinsel tacize uğruyor.

“Me Too”: yani “Ben de”

“Me Too”: Yani “Ben de!” adlı hareketin gösterilerinde olduğu gibi. Kadınların birbirlerine, maruz kaldıkları cinsel saldırılara karşı seslerini yükseltmeye teşvik etmek için oluşturdukları slogan. Dahası, kadın hastalara bu çaresizliklerinde yardım etmesi beklenen psikoterapistlerin cinsel istismarda bulunmaları da, yaygın bir olgu haline geliyor. O halde neden bu kadın kurbanlar yasaları çıkarmak ve cezaları belirlemekten sorumlu parlamentodaki politikacılara şikâyetle bulunmuyorlar?

- Parlamentolar mı?

CNN tarafından geçen yıl yayınlanan bir araştırmaya göre Avrupa parlamentolarında da kadınlara yönelik cinsel taciz çok yaygın.

Bütün bunlardan sonra kadın nereye gidecek? Nereye sığınacak? Kimden koruma talep edecek? Yayınlanan bir araştırmada, Amerika’daki kadınların büyük çoğunluğu, başkaları tarafından takdir edilmek için fiziksel çekiciliğini sürdürmek hususunda kendisini psikolojik olarak baskı altında hissediyor. O halde bu araştırmanın da ifade ettiği gibi takdir doğrudan fiziksel çekicilikle ilişkilidir. Yani bu da kadınlar için zor bir denklem. Takdir edildiğinizi veya itina gördüğünüzü hissetmek istiyorsanız, çekici olmalısınız. Siz ve diğer kadınlar çekici olduğunuzda; toplumun cinsel dürtüleri atağa geçer ve birisi size saldırır! Bu da sizin değerlerinizi ve kendinize olan saygınızı kaybetmenize neden olur.

Sevgili kardeşlerim, önemli olan şunu bilmeniz: Kadın; okulu, işi, tedavisi için dışarı çıktığında onunla eğlenmek ve değerini düşürmek isteyen bir erkekle karşılaşrsa, bu erkek onu cinsel dürtülerini tatmin etmek için bir oyuncak olarak görüyordur. Bu da geçici cinsel fantezilerin bir sonucu değildir, aksine erkeklerin daha erken yaşlardan itibaren kadınlara dair çarpık ve aşağılayıcı bakış açılarının sonucudur.

Öyleyse eşitlik ve karşılıklı saygı gibi gerçeklikle hiçbir alakası olmayan bu sloganik ifadeleri bir kenara bırakın.

ABD Suç Mağdurları Ofisi’nin yayınladığı bir istatistiğe göre ergenlere bir kızla zorla ilişki kurmanın kabul edilebilir olup olmadığı soruldu. %36’sı “Eğer kendisini dizginleyemeyecek kadar dürtüleri harekete geçtiyse, evet.” cevabını verdi. %39’u da “Eğer ona çok para harcamışsa evet, mazurdur.” diye cevapladı.

Yani mesela hediye veya sandviç gibi şeyler alarak kendisi için harcamalar yaptıysa onunla eğlenmeye ve hatta cinsel ilişki için zorlamaya hakkı olduğunu düşünüyor. Onların tabiri ile “Zorla seks kabul edilebilirdi.”

- “Ama dur bir dakika!” Sen tacizi tek taraflı sadece kadınların aleyhine bir şeymiş gibi gösteriyorsun diğer tarafta flört etmekten memnun olan kadınlar ve kızlar da var. Evet, bunu haram olup meşru olmadığı doğru ancak karşılıklı rızaya dayandığından kadınlar bu ilişkiden memnunlar.”

- Memnunlar, öyle mi? İşte hepsi bir kurgu olan yabancı filmlerle seni bu şekilde inandırıyorlar. Tıpkı uzaylılara dair filmlerdeki her şeyin de tamamen bir kurgudan ibaret olduğu gibi.

Örselenmiş Kadın Sendromu

Haydi, Hollwood’dan biraz uzaklaşalım ve Amerika ile Avrupa hükümetlerinin resmi sitelerine bir bakalım. Cinsel taciz ve tecavüzün dışında “yakın partner” dedikleri kişinin -kocası yahut sevgilisi olsun- kadına nasıl davrandığına bakalım. Örneğin ABD Adalet Bakanlığı sitesine girin ve kadına yönelik şiddetle ilgili istatistiklere bir göz atın. Orada “Örselenmiş Kadın Sendromu” (Battered Woman Syndrome) olgusunu okuyun. Bu terimin anlamı nedir?

“Örselenmiş Kadın Sendromu” bu şekilde darp edilen kadınlara ait bir olgudur. Tıpkı “Örselenmiş Kadın Sendromu”na maruz kaldığından dolayı erkek arkadaşını öldüren bu kadının kendini temize çıkarması gibi. Buna benzer çok sayıda kadın var. Bazıları da fotoğraflarını yayınlıyor.

Tekrar soralım bu korkunç şiddet olayları istisnai olaylar mı? “Aile içi şiddete karşı ulusal koalisyon” gibi resmi ABD sitelerine göre her dört kadından biri yakın partner şiddetine maruz kalıyor ve elbette bu rakamlar kadınların yabancılardan gördüğü fiziksel şiddeti yansıtmadığı gibi ağır olmayan fiziksel şiddeti de kapsamıyor. Hükümetin Şiddet Mağdurları Ofis’ine göre ABD acil servislerine başvuran kadınların %22’si ile %35’i darp neticesiyle orada bulunmaktadır. Son sözü kas gücü belirliorsa erkeklerin kazanma olasılığı daha yüksektir elbette! Bu nedenle acil servislere gitmeye sebep olan partnerler arasındaki şiddet olaylarına dair araştırmalara göre bu olayların %93’ü kadınlara ve sadece %7’si erkeklere yönelik. Dahası bu şiddet genellikle öldürmeye kadar gidiyor!

Fransa’da birkaç gün önce, 2019 yılında öldürülen 116 kadın için aile içi şiddeti kınamak maksadıyla gösteriler yapıldı. Fransız Haber Ajansı da her 3 günde bir Fransız kadının kocası, erkek arkadaşı veya partnerleri tarafından öldürüldüğünü açıkladı. Birkaç gün önce de Fransız Haber Ajansı, kadınların aşağılanmasına karşı yapılan gösterilerle ilgili bir haber ya-

yınlamıştı. Haberin başlığı da şu: “Kadınlara yönelik şiddet: Fransa’da her 7 dakikada bir kadına tecavüz ediliyor.” Aile içi şiddet mağdurlarının yarısından fazlasının defalarca tıbbi desteğe ihtiyaç duymasına şaşırabilirsiniz. Devletin resmi sitelerine göre bu rakam 6’dan fazla. Yani kocası veya erkek arkadaşı tarafından sürekli dövülüyor ve hakarete uğruyor.

Peki, bu kadın neden kaçmıyor?

- Nereye kaçacak?

- Babasının veya erkek kardeşinin evine mi?

- Unuttun mu? O aslen babasını tanımıyor ki! Ya da onu tanıyor ama babası ondan sorumlu değildir çünkü artık özgür ve bağımsızdır, erkeklerle eşittir, kimseye ihtiyacı yoktur, kendini de kanıtlamıştır!

Kürtaj

Batı ülkelerinin bu kadına sağladığı hizmetlerden biri de “Örselenmiş kadın sığınma evi”dir (Battered women’s shelter). “Aşırı şiddet gören kadınlar barınağı”. Kadının şiddetten kurtulup, iyileşerek, geçimi için bir yol buluncaya dek kalacağı geçici bir barınak.

Arkadaşı tarafından ciddi şekilde darp edilen bu kadın, kendisine onu hatırlatabilecek her şeyi ortadan kaldırmak ister. Onu hatırlatabilecek şeylerden biri de haram ilişkiyle oluşan bebektir. İşte burada da sıra kürtajı kolaylaştıran teknolojilere, onu cazip hale getiren medyaya ve buna izin veren yasalara geliyor.

Sadece ABD’de yıllık bir milyon kürtaj vakası var. Bunların yaklaşık 2/3’si 6. haftadan sonra oluyor, yani; Allah ona ruh verdikten sonra, bir canı öldürmek! “ABD Hastalık Kontrol Merkezi”ne göre (Center of Disease Control) kürtaj yaptıran kadınların büyük çoğunluğu evli değil. Yani sonu cinayetle biten aşağılık bir şehvet.

Kardeşlerim, ruhu olan bir cenini, insan olan bir canı aldırmanın ne demek olduğunu düşünebiliyor musunuz? Size burada çok korkunç olduğundan ötürü resimler göstermeyeceğim. Ancak kalbiniz dayanabilirse birazdan bahsedeceğim terimleri internette aratıp gerçek resimleri kendiniz görebilirsiniz. En bilinen yöntemlerden biri: “Dilation and evacuation abortion(D&E)” rahmin genişletilmesi ve boşaltılmasıdır. Yani doktor özel araçlar kullanır: Makaslar, forseps (bir tür cımbız) ve vakum. Doktor cenini annesinin rahmindeyken parça parça keser ve parça parça çıkarır: eller, ayaklar, baş, karın... Bu işlem her gün dünya genelinde pek çok kez yapılıyor. Başka birçok korkunç kürtaj yöntemi de var.

Bir kadın doğurduğu çocuğu istemediğinde işte buna da buldukları çözüm: Avrupa ve Amerika'da gittikçe yaygınlaşan “bebek kutusu” olgusu. Yani bir kadın yeni doğan bebeği çöpe atmak yerine içine koyabileceği kutular caddelerde çokça görülüyor. Tıpkı bazı özgür ve bağımsız kadınların yaptığı gibi!

Sadece bu da değil, şimdi öyle bir aşamaya geldik ki, artık yeni doğan bebek anne tarafından istenmiyorsa öldürülmesi haklı görülür oldu. Nitekim bunu daha önce “Ebu Cehil laboratuvar önlüğü giydiğinde” adlı konuşmamızda belgelerle açıklamıştık. “Diri diri toprağa gömülen kıza hangi günah sebebiyle öldürüldüğü sorulduğunda.” (Kur’an; Tekvir, 8-9). Diri diri gömme âdeti bitmedi, aksine şimdi beyaz önlük giyen doktorlar tarafından ve yasal olarak izin verilmiş şekilde gerçekleştiriliyor. İşte yaşam hakkından mahrum bırakılan bu kız ceninle kadının sürekli aşağılanması ve haklarının ihlal edilmesinin hikâyesi adım adım tamamlanmıştır. Bu da özgür Batılı kadına dair pek çoğumuzun bilmediği hususlar. O babasının, erkek kardeşinin ve kocasının kendisinden sorumlu olmalarını istemedi, onlar da zaten bu sorumluluğu almaktan vazgeçmişlerdi. Böylece pek çok genç kız ve kadın okul taksitini ödeme karşılığında kendisini kiralayan zengin adamın elinde, beyaz köle tüccarlarının ve aşağılık dergilerin sahiplerinin elinde, üniversitede, iş yerlerinde ve toplu taşıma araçlarında ona cinsel tacizde bulunanların elinde ve tedavi kliniklerinde bir oyuncağa ve cinsel objeye dönüştü. Sevgilisi, yakın akrabası ve yabancılar tarafından sürekli şiddetin hedefi oldu.

Kardeşlerim biliyor musunuz, ben bu konuşmayı hazırlarken ve bunun için malzeme toplarken Batılı kadına karşı şefkat duygusu hissettim ve defalarca Müslümanların gerilemesiyle dünyanın neler kaybettiğini anladım. Bir de bir Müslüman olmayan toplumlarda yaşayan doğulu kadınlardan da söz etmedik. Hikâyeler Batılı kız kardeşlerinden daha iyi olmayan Çinli ve Japon kadınlar gibi... Yine kadının görevlendirmelerde erkekle eşit ücret alamamasından ve terfilerindeki eşitsizliklerden de bahsetmedik. Bu da uzunca ele alınması gereken bir konu.

İşin parlak tarafı?

- Bazılarınız bana “Batılı kadınların sadece karanlık tarafını gösteriyorsun, biraz da parlak tarafı hakkında konuşsana?” diyebilir.

Parlak taraf mı? Kadınların artık koruma talep ederek seslerini yükselttikleri böyle perişan bir durumda hangi parlaklıktan söz edilebilir ki! Hem de durumun bu kadar dayanılmaz, saklanamaz ve sessiz kalınama hale gelmesinden sonra? Hangi parlak taraf? Bazı kadınlar tarafından ortaya çıkarılmış bilimsel keşiflerden mi? Kazandıkları diplomalardan mı? Bir

kadın mucit ya da bir kadın doktor, kadının aşağılanmasına ve toplumdaki cinsel taşkınlığa son verebilecek bir nesil yetiştiremediği sürece bu başarının faydası nedir ki? Oğlu kadınlara cinsel taciz ve tecavüzde bulunurken onlara şiddet uygulayıp, aldatırken kendisi bilimsel araştırmalarıyla meşgul bir annenin değeri nedir ki? Ahlakımız yerin dibine batarken Mars'a ulaşmamızın ne faydası var? Yerin dibine...

Dahası kadınların başarısı gerçekten erkeklerle rekabet etmeleri ve onlardan bağımsız olmaları ile mi ilişkilidir? Feminist eğilimler mi bu başarıların gerçekleşmesinin esas sebebi? Yoksa bu başarıların ve hatta daha fazlasının erkek ve kadınların birbirini tamamlaması, karşılıklı yardımlaşması, her birinin haklarını ve sorumluluklarını fark ederek, istikrarlı bir aile ortamında sağlıklı bir nesil yetiştirmesiyle mümkün değil mi?

Konuşmanın başında bahsettiğimiz The Guardian'daki bir makalede Nancy Fraser, bazı Batılı feministlerin son zamanlardaki feryatlarını özetleyen şu sözleri söylüyor:

“Bir feminist olarak, kadınları özgürleştirmek için verdiğim bu mücadelede daha iyi, daha adil, eşitlikçi ve özgür bir dünya inşa ettiğimi her zaman varsayıyordum. Ama son zamanlarda, feministlerin öncülük ettiği ideallerin oldukça farklı amaçlara hizmet etmesinden ötürü endişelenmeye başladım. Özellikle, cinsiyet ayrımcılığı eleştirimizin artık yeni eşitsizlik ve sömürü biçimleri için gerekçe sayıldığından endişeleniyorum.”

Bu, kadınların özgürleşmesi düşüncesinin daha başından itibaren tamamen sapmış bir pusula ile yola çıkmasının sonucudur. Bu özgürleşme çağrısı, trajedi tüccarları tarafından gasp edilip, kendi çıkarları için kullanıldı. Bundan sonra da kadın ne hak ne adalet ne özgürlük ve ne de eşitlik elde edebilirdi.

Tüm bunlardan sonra Rabbimizin –azze ve celle- şu sözlerini okuyun:” Allah’ın insanlardan bir kısmını diğerlerinden üstün kılmasına bağlı olarak ve mallarından harcama yapmaları sebebiyle erkekler kadınların yöneticisi ve koruyucusudur. ”(Kur’an; Nisa, 24). Bir de şu ayeti okuyun: “Mümin erkekler ve kadınlar da birbirlerinin velileridir; iyiliği teşvik eder, kötülükten alıkoyarlar.” (Kur’an; Tevbe,71).

Kadının aşırı şiddete maruz kaldığı “örselenmiş kadın sendromu”nu gördüğünüzde de Rabbinizin şu sözlerini okuyun: “Onlarla iyi geçinin.” (Kur’an; Nisa,4). “Erkeklerin kadınlar üzerindeki haklarına denk, kadınların da erkekler üzerinde meşru hakları vardır.” (Kur’an; Bakara,228). Peygamberimizin şu sözünü de: “Sizin en hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır. Ben de aileme karşı en hayırlı olanıyım.”

Batılı kadının cinsel obje olduğunu gördüğünüzde, Allah-u Teala'nın şu ayetini düşünün: "Allah, iman edenlere; o kadını örnek gösterdi." (Kur'an; Tahrim,11). O kadın; ne bir nesne ne bir obje ve hatta ne de sıradan bir insandır, o iman edenlerin izini takip edeceği bir örnektir. "Allah, iman edenlere Firavun'un karısını örnek gösterdi." (Kur'an; Tahrim,11).

İnsanları köleleştiren Firavun'a isyan eden mümine bir kadın. O, yine insanları köleleştirmek isteyen günümüz firavunlarına isyan eden kadınlar için güzel bir örnektir. Firavun'un karısından sonraki ayette de "İmran kızı Meryem" misal verilmiştir. Öyleyse onlar Allah'ın, maddi kazançları veya fiziksel çekiciliği nedeniyle değil Allah'a imanlarından ötürü örnek gösterdiği kadınlardır. Kadını cinsel bir obje haline getirenleri gördüğünüzde, mümin kadınların ırzı söz konusu olduğunda Rabbinizin gazabının nasıl olduğunu görmek için Allah'ın, mümin kadınların namusuna söz söyleyenlere yönelik gazabını içeren şu ayeti okuyun: "İmanlı, saf ve namuslu kadınlara iftira atanlar dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir, onlara büyük bir ceza vardır." (Kur'an; Nur,23). Allah'ın sözlerini okuyun: "Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve müminlerin kadınlarına söyle, dış giysilerini üzerlerine bürünsünler, bu tanınıp rahatsız edilmemeleri için en uygun olandır. Allah ziyadesiyle bağışlamak ve çok esirgemektedir." (Kur'an; Ahzab,59). Peygamberinizin şu sözlerini de okuyun: "Sen dindar olanı seç ki evin bereket olsun." Bakın: "Dindar olanı." Çünkü dindar olanlar cinsel objeler değildirler ve fiziksel çekicilikleri için de değerlendirilmezler. Aksine onlardaki en önemli şey din ve ahlaklarıdır.

Siz kürtajı, yeni doğan kız bebeklerin bebek kutularına tek edildiğini ya da sokaklarda evsiz kaldıklarını gördüğünüzde, Peygamberimizin şu sözünü de okuyun: "Kim ki üç tane kız çocuğu olur da onlar hakkında Allah'tan korkar, onlara merhamet eder ve geçimlerini sağlarsa o kişi için cennet vardır." Denildi ki: Ey Allah'ın Resulü, ya iki tane olursa? "İki tane olsa da." dedi. Kontrol edilemeyen cinsel arzular gördüğünüzde de, sevgili Peygamberimizin şu sözünü hatırlayın: "Kadınlar, erkeklerin yarısıdır." Tüm bunlardan sonra Yüce Allah'ın Nisa Suresi'ndeki şu sözleri okuyun: "Allah size her şeyi açıklamak ve size, sizden öncekilerin yollarını göstermek ve tövbelerinizi kabul etmek ister ve Allah, her şeyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir. Allah sizin tövbelerinizi kabul etmek ister; nefsanî arzularına uyanlar ise bütünü yoldan çıkmanızı isterler. Allah yükünüzü hafifletmek ister çünkü insan zayıf yaratılmıştır." (Kur'an; Nisa, 26-28). Erkeklerin ve kadınların rahata ermesi ve sonra da tüm insanlığın içinde bulunduğu yanlış gidişattan kurtulması, ihtiyacımızı görmek ve anlamak için tüm bunları okuyun. Batılı kadınların yaşadığı trajik durumu bizim de toplumlarımızın da yaşamasını isteyenlere bir bakın. Onlar da Allah'ın izniyle bir sonraki bölümümüzün konusu.

Allah'ın selamı ve rahmeti üzerinize olsun.